

Tožba Nadzornega organa EFTA proti Kneževini Lihtenštajn, vložena dne 8. novembra 2004**(Zadeva E-8/04)**

(2005/C 40/10)

Nadzorni organ EFTA, ki ga zastopata Niels Fenger in Elisabethann Wright, zastopnika za Nadzorni organ EFTA, 35, Rue Belliard, B-1040 Bruselj, je dne 8. novembra 2004 na sodišče EFTA vložil tožbo proti Kneževini Lihtenštajn.

Vlagatelj zahteva, da mora Sodišče:

1. ugotoviti, da Kneževina Lihtenštajn s tem, ko je ohranila v veljavi določbe člena 25 Zakona o bančništvu, na podlagi katerih se zahteva stalno prebivališče v Lihtenštajnu vsaj enega člana upravnega odbora in sveta direktorjev v banki, ustanovljeni na njegovem ozemlju, ni spoštovala svobode ustanavljanja, kot to določa člen 31 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru; in
2. Kneževini Lihtenštajn naložiti plačilo stroškov postopka.

Pravno in dejansko ozadje ter tožbeni razlogi, ki so navedeni v podporo:

- Člen 31(1) EGP zahteva enako obravnavanje državljanov EGP, ki uveljavljajo svojo pravico do svobode ustanavljanja, in državljanov tiste države, kjer se ustanovitev izvede.
- Člen 33 EGP določa odstopanje od pravice do svobode ustanavljanja.
- Sodišče EFTA je v Zadevi E-3/98 *Rainford-Towning* [1998] EFTA Ct. Rep. 205 in Zadevi E-2/01 *Pucher* [2002] EFTA Ct. Rep. 44 navedlo, da je „ustaljena sodna praksa SES, da pravila o enaki obravnavi prepovedujejo ne le odkrito diskriminacijo na osnovi narodnosti, temveč tudi prikrite oblike diskriminacije, ki z uporabo drugih razlikovalnih meril v praksi dosežejo isti rezultat“.
- Sodišče EFTA in tudi Sodišče Evropskih skupnosti sta zaključili, da „nacionalni predpisi, v skladu s katerimi se na podlagi prebivališča delajo razlike, lahko delujejo predvsem v škodo državljanov drugih pogodbenic, saj so nerezidenti v večini primerov tujci“. *Rainford-Towning*, odstavek 29.
- Sodišče EFTA je tudi ugotovilo, da je „pri utemeljitvi na podlagi javne politike, kot je predvideno v členu 33 EGP, treba upoštevati, da kolikor se lahko upraviči posebno obravnavo tujih državljanov, ki so predmet Sporazuma EGP, uporaba koncepta javne politike, poleg vznemirjenja družbenega reda, ki ga povzroči vsako kršenje zakonodaje, v vsakem primeru predpostavlja obstoj resnične in zadosti resne grožnje za enega od temeljnih interesov družbe“. *Rainford-Towning*, odstavek 42.
- Sodišče EFTA je potrdilo, da je zaščita funkcije in dobrega ugleda sektorja finančnih storitev legitimen cilj javne politike in da lahko nastanejo nekateri zapleti zaradi dejstva, da država Lihtenštajn ni pogodbenica Luganske konvencije.